

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Tóth Gábor ügyvéd (...) által képviselt felperes neve (.....) felperesnek az S.B.G.&K. Ügyvédi Iroda (..., ügyintéző: dr. László Áron Márk ügyvéd) által képviselt alperes neve (.....) alperes ellen nemleges megállapítás iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 21. napján kelt, 1.P.25.814/2009/6. számú ítélete ellen a felperes 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10 000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 162 000 forint perköltséget.

Az indokolás szerint, noha a megállapítási kereset Pp. 123. §-ában előírt feltételei fennállnak, érdemben nem volt alapos annak megállapítása iránt előterjesztett felperesi kereset, hogy az „i.hu” domain név16. napján javára történt regisztrálása az alperes jogát vagy jogos érdekét nem sérti.

Az elsőfokú bíróság a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. §-ának (1) bekezdésére, (2) bekezdésének b) pontjára, (3) bekezdésének c) pontjára és 27. §-ának (1) bekezdésére utalva igazoltnak látta, hogy az alperes a jogosultja az ...26-i nemzetközi lajstromszámú, az ...2-i elsőbbségű.... nemzetközi lajstromszámú, valamint az ...14-i elsőbbségű nemzetközi lajstromszámú, az „interrent” szóelemet különböző háttérrel, ábrával, illetőleg speciális tipográfiával tartalmazó, korábbi elsőbbségű ábrás védjegyeknek,

melyek oltalma a Nizzai Megállapodás 12., illetve 39. osztályaiba sorolt árukra és szolgáltatásokra terjed ki.

Megállapította, hogy a felperes javára regisztrált domain név lényegében azonos az alperesi védjegyek domináns szóelemével, ezért a felperesi megjelölés az összetéveszthetőségig hasonló a perbeli védjegyekkel. Figyelemmel arra, hogy honlapján a felperes nem folytat az alperesi védjegyek áruosztályával összefüggésben gazdasági tevékenységet, nem találta bizonyítottnak, miszerint a felperesnek a domain névhez az alperes által igazoltnál méltányolhatóbb, jogos érdeke fűződne. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság a pereszes felperest marasztalta a perköltségben. Ennek során az alperes által csatolt számlát nem fogadta el, ugyanakkor figyelembe vette a tárgyaláson felmutatott levélváltást, amelyből kitűnően az alperesi ügyvédi iroda megbízási díja 200 euró/óra, azonban az alperes által megjelölt hat és fél órával szemben mindössze három munkaórányi kifejtett ügyvédi tevékenységet talált az elvégzett ügyvédi munkával arányosnak tekintettel arra, hogy az eljárás során egy tárgyalás került megtartásra és az alperes részéről egy terjedelmesebb előkészítő irat került csatolásra.

Felperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatásával a keresete szerinti döntés meghozatalát, továbbá a megállapított ügyvédi munkadíjnak a pertárgy értékéhez igazodó mértékre történő csökkentését kérte. Utóbb (Pf.3.) a fellebbezését a per főtárgya tekintetében nem tartotta fenn, a megállapított elsőfokú perköltséget pedig a 32/2003.(VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) szerint kérte csökkenteni, mert az eltúlzott, figyelemmel a pertárgy értékére is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Mivel a módosított fellebbezés kizárólag a perköltség összegét támadta, ezért a másodfokú bíróság a döntésnek a keresetet elutasító rendelkezését nem vizsgálta, ebben a körben az elsőfokú ítélet jogerőre emelkedett.

Az alperes fellebbezése nem alapos az alábbiakban foglaltak szerint.

Az elsőfokú bíróság helyes mérlegelés alapján megfelelő összegben állapította meg a perköltséget, döntésével és részletes indokaival a másodfokú bíróság egyetértett.

A fellebbviteli bíróság hangsúlyozza, hogy a perben nem az alperes által kért teljes költség került megállapításra, hanem azt az elsőfokú bíróság a felhívott IM rendelet szerinti mérlegelési jogkörével élve megfelelően mérsékelte, hiszen a kért hat és fél órával szemben csupán három óra ügyvédi munkaidő ráfordítást talált a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állónak, figyelemmel az egy tárgyalásra és az előkészítő iratra. A tárgyaláson felmutatott levélváltás alapján helyesen tekintette továbbá az alperes és jogi képviselője által közösen elfogadottnak az óránkénti 200

eurós munkadíjat is. Ezért a másodfokú bíróság nem látott lehetőséget az alperes javára megítélt elsőfokú perköltség további mérséklésére.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező felperes a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján köteles az alperesnek megfizetni a másodfokú eljárással felmerült perköltségét, ami a jogi képviselője ügyvédi munkadíját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság az R. 3. §-ának (1), (3) és (5) bekezdéseit alkalmazta.

Budapest, 2011. február 3.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Fülöp Györgyi s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:
bírószági ügyintéző